

Zəfərlərin mübarəkdir, Azərbaycan!

Min illərdir yol gəlirsən.
Bu yollarda gör nə qədər
Hünər, zəfər, qüssə, kədər,
Yaxşı, yaman, daha nələr...
Sən görmüsən, Azərbaycan!
Sinə gerib hər möhnətə,
hər zülmə, zəlalətə
Kərpic-kərpic, yarpaq-yarpaq
Boy atmısan, yüksəlmisən.
Arzuların indi sənin
çin olubdur.
Bu arzular Günəş nurlu
Əməllərlə yoğrulubdur.
İndi sənin öz səsin var,
öz sözün var.
Ay-ulduzlu bayrağın da
dalğalanır
Neçə-neçə ölkələrin, dövlətlərin
Bayraqları sırasında.
Öz qüruru, öz vüqarı, əzəməti
vardır onun
Dalğalanan bu bayraqlar
arasında.
Göy Xəzərin sahilində
Başı dəyir, əli çatır
Karvan-karvan ötüb keçən
buludlara.
Ucalıqda tayı yoxdur,
Çata bilmir dünyadakı
Bayraqların biri ona.
Bu bayrağı zirvələrdən
zirvələrə,
Zəfərlərdən zəfərlərə
Qaldıraraq, apararaq
Zirvələri fəth eləyən
Gör nə qədər igidlərin,
ərənlərin
Vardır sənin, Azərbaycan!
Hamımıza əzizdən də
əziz olan
Doğma Bakı gündən-günə,
aydan-aya,
ildən-ilə
Gör necə də gözəlləşir!
Hara getsən, hara baxsan,
Hər tərəfi naxış-naxış
Xalça kimi toxunubdur
gül-çiçəkdən.
Göz də doymur gözoşxayan
Belə ülvi gözəllikdən.
Binaları sıra-sıra,
qatar-qatar...
Əl uzatsa, ulduzlara
əli çatır.
Gündüzləri al-əlvandır
bahar kimi.
Gecələri çıraqbandır,
ışıqlıdır
səhər kimi.
Küçələri aşib-daşır
gur çay kimi.
Uzaq, yaxın qitələrdən,
ölkələrdən
Gələnləri heyran edir
bu mənzərə.
Onlar deyir: "Biz vurulduq
Mavi Xəzər qoynundakı

bu şəhərə".
Bəli, bəli, hər tərəfdə
bir yüksəliş,
bir tərəqqi.
Bu yüksəliş aşib-keçib
Yerlə göyün arasında
olan həddi.
Bu gün artıq böyük-böyük
Ölkələrin arasında
Kosmosda da öz yerimiz,
peykimiz var.
İllər ilə görülmə iş,
salınan bağ
İndi artıq yetirir bar.
Naqislərin, nakəsələrin,
Çörək vurmuş qonşuların
Tapdağından azad olan
Qarabağda, Zəngəzurda
Hər şəhərdə, hər bir kənddə -
Bir söz ilə, hər tərəfdə
Bir canlanma, tərəqqi var.
Bir tərəfdə yol çəkilir,
Bir tərəfdə bağ salınır,
gül əkilir.
Bir tərəfdə uca dağlar
qazılaraq
Uzaq yolu yaxın edən -
Uzanaraq keçib gedən
Gur işıqlı tunəlləri
Çəkir sənin ərənlərin.
Hələ, hələ mən demirəm
O qanadlı uçaqların
Həm endiyi, həm qalxdığı
limanları,
Ondan sonra gələnləri...
Bax, beləcə abadlaşır,
gözəlləşir
Ana torpaq Qarabağım -
Damarımda axan qanım!
Bu gün yoxdur pərən düşən
əsir-yesir
Qaçqınımız, köçkünümüz.
Onlar indi dəstə-dəstə
köç edirlər
Öz yurduna-yuvasına,
Öz elinə-obasına -
Yaraşıqlı, gur işıqlı,
aynabəndli evlərinə.
Dünəninə, bu gününə
nəzər salıb
Oğlun, qızın fərəhlənir,
dost sevinir.
Hər birinin sinəsində
çırpınaraq
Pöhrələnən neçə-neçə
arzu, istək,
dilək dinir.
Qaranlığa işıq saçan
Xoş, mehriban gözlər gülür.
Sevincindən dilə gələn
Milyon-milyon ürəklər də
belə deyir:
- Zəfərlərin mübarəkdir, Azər-
bay-
can!

Seyran CAVADOV,
"Azərbaycan"